

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 1. Colloquia Parisiis pro reddenda Præsulum unione irritato conatu habita
cum Episcopis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ
CONTINUATÆ.
LIBER CCXVIII.

CLEMENS XI. PONTIFEX MAXIM.
CAROLUS VI. ROM. IMP.

§. I.

*Colloquia Parisiis pro reddenda unioni
irrito conatu habita.*

*Lafiteau hist.
Unig. l. 3.
pag. 269.
Dorsann.
Journ. t. I.
pag. 321.*

Postquam Renitentium Episcoporum pertinacia cuncta unionis tantopere totque votis exoptatæ remedia eluserat, Cardinalis Rohanius velut ultimum admoturus arietem censuit, ad reddendam inter Pastores concordiam nil aptius fore, quam si frequentes haberentur Præsulum consultationes, simulque juncta cum omnibus Episcopis acceptantibus opera & consilio conficeretur epistola, in qua vindicata Constitutionis æquitate adhuc magis diserte ac dilucide, quam hucusque factum, proscriptionum propositionum sensus explicaretur, & condemnata a non condemnatis solerter segregarentur, ac tandem hæc epistola

Sere

Serenissimo Regenti eo fine traderetur, ut illam Episcopis refractariis tanquam suarum difficultatum explicationem Rex exhiberet. Non deerant ex ipsis Acceptantibus Episcopis, qui de prospero hujus consilii successu dubitarent: cum autem Aurelianensis Dux hoc Rohanii consilium ratum haberet, & ipse Cardinalis Noaillius reconciliationis spem facere videretur, ejusmodi consultationes haberi, decretum est. Hoc comperto ex Acceptantibus triginta duo, qui tum absentes erant Lutetiam Parisiorum convenire, & Maillyus Rhemensis Archiepiscopus quoque eo venire rogabatur, qui quidem ob graves tumultus in sua Diœcesi excitatos interesse haud poterat, datis tamen literis congregatos precabatur, ut fidei professionibus, quas renitentes Episcopi essent submitteri, se decipi haud paterentur, & nequaquam explicationes, quin prius de sincera Constitutionis acceptance securi essent, admitterent; non enim, inquiebat ille, veritas dissimulationem admittit, nec Ecclesia de suis decisionibus deliberari permittit, indignum est transigere, quando obedire præcipitur: Igitur octodecim Episcopi in Cardinalis Rohanii Palatio conveniunt, ac concordiconatu epistolam conficiunt, eamque Cardinali Noaillio tradunt. Hic suas adjecit notas, adhuc alias addendi

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

Sæc. XVIII. libertate sibi reservata, postquam desuper
 A. C. 1717. super cum ceteris Episcopis sibi adhaerentibus deliberaverit. Postmodum hæc eadem Epistola secundis curis elaborata rursus traditur Noaillio, qui quædam immutari petiit, prout etiam factum, quin vel exigua animos conciliandi spes affulgeret. Quocirca Serenissimus Regni Moderator Acceptantibus exposuit, sibi magis proficuum videri, si se præsentem ex Acceptantibus quatuor vel quinque Episcopi, & totidem ex Noaillii factione hac super re consultarent. Placuit cunctis hoc Regentis consilium. Acceptantes ergo seligebant Cardinalem Rohanium, Leonem de Gasures Bituricensem, Armandum de Bezons Burdegalensem Archiepiscopos & Ponzetum Uctiensem, & Vasatiensem Episcopos, Noaillius vero nominabat De Seve Atrebatensem, De La Broue Mirapicensem, Noaillium Catalaunensem, Andream Deuillet Bajonensem & Petrum de Langle Boloniensem Episcopos. Præprimis vero Acceptantes Regni Regentem rogabant, ut suæ conniventiae rationes, quibus permoti Opponentibus suppetias ferrent exponere permetterentur, nec circa doctrinam discussio inciperet, nisi prius Opponentes suam acceptationis formulam Acceptantium examini subiecissent, &

& stabilito doctrinæ consensu reniten- Sæc. XVIII.
 tes præprimis polliceantur, quod Con- A. C. 1717.
 stitutionem acceptare, atque accepta-
 tionis modum ad Acceptantium vota
 promulgare velint, ac denique, ut si
 circa doctrinæ articulos cum Reni-
 tentibus convenerint, hi tamen Bullam
 acceptare renuerent, omnia tanquam
 irrita haberentur, nec unquam do-
 ctrinæ articuli a præfatione & conclu-
 sione ab Acceptantibus cum Reniten-
 tium consensu apponenda segregarentur.
 His conditionibus adimpletis Acceptan-
 tes suo honori & simul Constitutionis
 auctoritati, consultum fore censebant.
 Noaillius etiam cunctas has conditio-
 nes ratas habuit, Acceptationis tamen
 formam, priusquam doctrinæ articuli
 examinarentur, Acceptantium discus-
 sioni relinquere, nullatenus concedere vo-
 luit, sæpius ingeminans, Episcopis circa
 doctrinæ capita semel conspirantibus,
 facili negotio circa acceptationis mo-
 dum Episcopos in eandem sententiam
 abituros: Attamen Acceptantes & præ-
 cipue Bissyus Cardinalis cedere, con-
 stanter renuebant: probe enim prospere-
 rant, quod, si antequam acceptatio-
 nis forma approbaretur, circa doctrinæ
 articulos consentirent, renitentes Con-
 stitutionem acceptandi necessitatem e-
 luderent, asserentes, se cum Acceptan-
 tibus

Sæc. XVIII. tibus eandem fidem profiteri, eorum
 A. C. 1717. sententias esse orthodoxas, sequen-
 lum fovere errorem, proin expressam
 Constitutionis acceptationem, utpote
 meræ solemnitatis actum, non esse ne-
 cessariam. Hinc Acceptantes Noaillo
 ceterisque sibi adhærentibus reposuerunt,
 si vestra Acceptatio est bona, illam
 exhibere non nocebit, si vero est ma-
 ligna, quid vobis proderit noster in do-
 ctrina consensus? cum vobis ipsis fa-
 tentibus hic ipse consensus pro nullo
 habeatur, nisi prius sincere Bullam
 acceptaveritis: Percepta horum decla-
 ratione Noaillius tanta importunitate,
 tamque copioso apparentium rationum
 apparatu Serenissimo Regenti, salvo ob-
 tentoque Doctrinæ consensu, Reniten-
 tium acceptationem ferme inutilem esse,
 exposuit, ut hic Acceptantes, quate-
 nus circa hoc caput Noaillo cederent,
 iterato sollicitaret, qui etiam ob reve-
 rentiæ metum inviti licet, ex mera in-
 dulgentia assensere, petentes tamen
 ut circa reliquas conditiones suam fidem
 obstringerent renitentes Episcopi. Ergo
 Doctrinæ capita ad octo articulos re-
 ducta discutuntur, in quibus Accep-
 tantes haud pauca emendari petebant
 reclamantibus ceteris. Exhibentur illis
 plurium Episcoporum explicationes
 quibus eorum difficultates penitus diffi-

patæ videbantur: pertinaciter tamen Sæc. XVIII.
 Renitentes Episcopi damnatas propo- A. C. 1717.
 sitiones vindicare, eisque errores, qui per
 Bullam nullatenus proscripti erant, attri-
 buere nitebantur, pluresque ex propo-
 sitionibus damnatis in nullo sensu dam-
 nari potuisse propugnabant, ac deni-
 que circa libertatem & mortem Christi
 pro omnibus hominibus æquivocas ad-
 hibebant explicationes. Tandem vero
 de doctrina inter partes conventum,
 nil ergo reliquum esse videbatur, nisi
 ut Episcopi refractarii ad acceptandam
 Constitutionem redigerentur.

§. II.

Appellatio quatuor Franciæ Præsulum ad proximum Concilium.

Equidem renitentes Episcopi hanc Con-
 stitutionis acceptationem palam re-
 cusare haud poterant, eoquod se illius
 formulam exhibere, eamque Acceptan-
 tium examini subjicere spondissent:
 Serio igitur de ejusmodi formula agitur,
 hancque in rem in Regio Palatio Deputa-
 torum Præsulum habetur conventus,
 cui ipsemet Regni Moderator, Cancel-
 larius, Noaillius Dux, Uxellius & Effia-
 tus Marchiones intererant. Præpri-
 mis Rohanius Cardinalis exposuit, su-
 pervacaneum esse in conficiendis novis

*Kettel.
 Decad. VI.
 pag. 830.
 Mem. de
 l'Appell.
 Acta publ.
 Const. n. 252.*